

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3344/2019. (XII. 6.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Nyíregyházi Járásbíróság 34.B.148/2016/12. számú ítélete és a Nyíregyházi Törvényszék 3.Bf.751/2017/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [2] A Nyíregyházi Járásbíróság a 34.B.148/2016/12. számú – a Nyíregyházi Törvényszék 3Bf.751/2017/3. számú végzése által helybenhagyott – jogerős ítéletében (alapügy) bűnösnek mondta ki az indítványozót két rendbeli, folytatólagosan elkövetett csalás bűntettében, ezért vele szemben három év tartamú szabadságvesztés büntetést szabott ki és mellékbüntetésül három évre eltiltotta a közügyek gyakorlásától.
- [3] A jogerős ítéletben megállapított tényállás lényege szerint az indítványozó több magánszemélytől vett át különböző nagyságú pénzüsszegeket azzal, hogy azokat befekteti és kamattal növelten visszaadja. Az indítványozó az átvett pénzüsszegeket azonban ténylegesen nem fektette be, azokat az ígért határidőig visszaadni nem tudta, hiszen már az átvétel időpontjában sem állt szándékában visszaadni a sértettek számára, őket a visszafizetési hajlandósága és képessége tekintetében tévedésbe ejtette.
- [4] 2. Az indítványozó a jogerős bírósági döntéssel szemben nyújtotta be alkotmányjogi panaszát, amelyet a főtitkár hiánypótlási felhívására kiegészített.
- [5] Az indítványozó szerint az említett bírósági döntések megsértették az Alaptörvény M) cikk (1) és (2) bekezdése szerinti vállalkozás szabadságát, a XII. cikk (1) bekezdésében garantált munka és foglalkozás szabad megválasztásának jogát, XIII. cikk (1) bekezdése szerinti tulajdonhoz való jogát, valamint a XXIV. cikk (1) bekezdésében garantált tisztességes hatósági eljáráshoz való jogát.
- [6] Az alkotmányjogi panasz indokolásának lényege szerint az eljáró bíróságok figyelmen kívül hagyták az általa a sértettekkel megkötött szerződések tartalmát, valamint nem voltak figyelemmel a *pacta sunt servanda* polgári jogi elvre sem. Ezenkívül az eljáró bíróságok a logika szabályainak megsértésével értékelték az ügyben beszerzett bizonyítékokat és ez alapján nyilvánvalóan helytelen tényállást állapítottak meg.
- [7] Az indítványozó – az alapügyben benyújtott indítványa alapján folyamatban lévő perújítási eljárásban hozott – a Debreceni Ítéltábla Bpkf.III.321/2019/2. számú végzésének a pótlólagos megküldésével utalt arra, hogy az alapügyben eljáró bíróságok bírát ki kellett volna zárni az ügy elbírálásából, mivel utólag a tudomására jutott, hogy a büntetőügy egyik sértettje a Nyíregyházi Törvényszék ülnöke volt 2015. és 2017. között. A pótlólag megküldött végzésben a Debreceni Ítéltábla a perújítás megengedhetősége tárgyában történő döntésből kizárta a Nyíregyházi Törvényszék valamennyi bíróját, tekintettel arra, hogy tőlük az ügy elfogulatlan megítélése nem várható.
- [8] Az indítványozó panasz-kiegészítése a tisztességes eljáráshoz való jog tartalmát illetően a szakirodalomból vett megállapítások és alkotmánybírósági határozatokból vett idézetek mechanikus ismertetését tartalmazta.
- [9] Mindezekre figyelemmel az indítványozó kérte a Nyíregyházi Járásbíróság 34.B.148/2016/12. számú ítéletének és a Nyíregyházi Törvényszék 3.Bf.751/2017/3. számú végzésének megsemmisítését.

- [10] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie.
- [11] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság formai feltételei közül megfelel az Abtv. 30. § (1) bekezdésében foglalt azon követelménynek, hogy azt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított 60 napon belül kell benyújtani.
- [12] Az Alkotmánybíróság ezt követően azt vizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz eleget tesz-e az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *a–f*) pontjaiban támasztott feltételeknek. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a panasz az általa megjelölt alaptörvényi rendelkezések egyikével kapcsolatban sem fejt ki megfelelő, alkotmányjogilag releváns indokolást, ugyanis a panasz-kiegészítésben ismertetett szakirodalmi megállapításokat, illetve alkotmánybírói határozatokból vett idézeteket egyáltalán nem hozta összefüggésbe a konkrét ügyben felmerült sérelmeivel, így a panasz nem tesz eleget az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *e*) pontjában foglaltaknak. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint ugyanis az indokolás hiánya az ügy érdemi elbírálásának akadálya {lásd például: 3058/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11]; 3245/2016. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [10], [13]}.
- [13] 4. Az Alkotmánybíróság a fentiekre figyelemmel az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h*) pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdésére is, az alkotmányjogi panaszt visszautasította.
- [14] Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy az indítványozó által a bírák kizárása kapcsán kifejtett érvelés – adott esetben – a Kúria hatáskörébe tartozó felülvizsgálati eljárás indítványozására teremthet alapot.

Budapest, 2019. november 19.

Dr. Varga Zs. András s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírói ügyszám: IV/705/2019.

